

prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: O. Melniciuc
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

dosarul nr. 3ra-1372/17

Î N C H E I E R E

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Producție și Comerț „Toncar” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Producție și Comerț „Toncar” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal, intervenient accesoriu Biroul Vamal Chișinău, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, prin care s-au respins apelurile declarate de Întreprinderea de Producție și Comerț „Toncar” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 30 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 11 ianuarie 2013, SRL „Toncar” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 19 iulie 2012, SRL „Toncar” a procurat conform contractului de vânzare-cumpărare nr. TC-ARM-1001 de la AR „Metallizing”, Italia, hârtie de marca „Rotoflex H.W.S.” destinată pentru etichete.

La 30 noiembrie 2012, SRL „Toncar” a procurat un lot nou de marfă care urma să fie importată și vămuită prin postul vamal Ialoveni.

Astfel, la 06 decembrie 2012 a fost prezentată marfa respectivă în vederea vămuirii, fiind întocmită declarația vamală nr. IX06065119 din 04 decembrie 2012, însă, postul vamal Ialoveni a refuzat devamarea mărfii - hârtie metalizată de marca

„Rotoflex H.W.S.” la poziția tarifară 4810, motivând că aceasta este clasificată conform nomenclatorului mărfurilor la poziția tarifară 4811 care se taxează.

Menționează că, Serviciul Vamal a obligat SRL „Toncar” să achite aceste taxe, iar ulterior a reținut aceste sume din conturile bancare ale importatorului.

În aceste condiții a fost efectuată expertiza tehnică a mărfii, iar la 27 noiembrie 2012 și 03 decembrie 2012 au fost întocmite actele de expertiză tehnică de către Centrul de expertiză a mărfurilor și testări tehnice al SRL „Sinergism” prin care s-a confirmat faptul că marfa în cauză - hârtie metalizată de marca „Rotoflex H.W.S.” se clasifică la poziția tarifară 4810 19 00.

Indică că, Serviciul Vamal nu recunoaște rezultatul acestei expertize tehnice și invocă Raportul de încercări nr. 548-12 din 18 septembrie 2012 al Centrului de Analiză și Încercări „Pielart-Airin” conform căruia marfa în cauză se clasifică la poziția tarifară 4811 90.

La cererea din 06 decembrie 2012 adresată Serviciul Vamal privind examinarea și soluționarea cazului, a primit răspunsul nr. 9948 din 07 decembrie 2012 prin care i-a fost refuzat de a vămui marfa în cauză la poziția tarifară 4810 19 00, iar prin răspunsul nr. 10248 din 18 decembrie 2012 i-a fost comunicat că declarația vamală nr. 1003601007035 din 04 decembrie 2012 este transmisă spre anulare Comisiei de experți a Biroului Vamal Chișinău.

Explică că, la 17 decembrie 2012, în rezultatul analizei cazului cu specialiștii Serviciului Vamal, s-a ajuns la concluzia de a se face demers către Organizația Mondială a Vămilelor în vederea solicitării unui răspuns care ar clarifica acest conflict.

În urma acestei adresări a recepționat răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/06-16084 din 24 decembrie 2012, conform căruia SRL „Toncar” a fost informată că o decizie finală privind clasificarea hârtiei de marca „Rotoflex H.W.S.” va fi luată după primirea recomandărilor de la Organizația Mondială a Vămilelor.

Consideră reclamantul că, Serviciul Vamal incorect a clasificat hârtia de marca „Rotoflex H.W.S.”, fapt ce creează dificultăți la importarea în continuare a acestei mărfi.

Solicită, a considera neîntemeiat și ilegal refuzul Serviciului Vamal de a vămui hârtia de marca „Rotoflex H.W.S.” importată de SRL „Toncar” la 06 decembrie 2012, obligarea Serviciului Vamal să clasifice hârtia de marca „Rotoflex H.W.S.” la poziția tarifară 4810, cu efectuarea vămuirii mărfii date conform declarației vamale 1003601007035 din 04 decembrie 2012, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 03 aprilie 2015, SRL „Toncar” a depus cererea de chemare în judecată suplimentară împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Biroul Vamal Chișinău, prin care a solicitat de a considera neîntemeiat și ilegal refuzul Serviciului Vamal adresat Biroului Vamal Chișinău din 06 noiembrie 2012 de a vămui hârtia de marca „Rotoflex H.W.S.” importată de SRL „Toncar” la poziția tarifară 4810, a obliga Serviciul Vamal să clasifice hârtia de marca „Rotoflex

H.W.S.” la poziția tarifară 4810 și de a efectua vămuirea mărfii date conform declarației vamale 1003601007035 din 04 decembrie 2012.

Ulterior, SRL „Toncar” a depus cerere de modificare a acțiunii împotriva Serviciului Vamal, intervenient accesoriu Biroul Vamal Chișinău, prin care a solicitat de a considera neîntemeiate și ilegale acțiunile Serviciului Vamal în vederea modificării codului mărfii din poziția tarifară 4810 la poziția 4811, a recunoaște ilegal și de a anula actul de inspecție emis de către Serviciul Vamal, a obliga Serviciul Vamal să clasifice hârtia de marca „Rotoflex H.W.S.” la poziția tarifară 4810 și de a efectua vămuirea mărfii date conform declarației vamale nr. IX06065119 din 04 decembrie 2012, cât și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 06 ianuarie 2016, SRL „Toncar”, reprezentată de avocatul Dorel Rusu a depus cerere de apel nemotivată, iar la 21 aprilie 2016, SRL „Toncar”, reprezentată de administratorul Mihail Perlov a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, s-au respins apelurile declarate de SRL „Toncar” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 30 decembrie 2015.

La 13 aprilie 2017, SRL „Toncar” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material.

Susține că, ambele instanțe de judecată au luat la baza hotărârilor adoptate Raportul de încercări nr. 548-12 din 18.09.2012, pe care îl recunoaște Serviciul Vamal, deși SRL „Toncar” a invocat dezacordul cu această expertiză, precum și cu monstra de hârtie prezentată către expert, care nu corespunde dimensiunilor celei importate.

Consideră că, instanțele de judecată în cazul unor dubii cu privire la relevanța și veridicitatea rezultatelor stabilite prin cele două expertize, urmau să dispună o expertiză repetată, de către un alt organ, care să corespundă cerințelor imparțialității și care avea să clarifice problema ivită.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 21 decembrie 2016 a fost expediată în adresa părților la 27 ianuarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 808 (f.d. 52 Vol II), însă careva date privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului nu există.

Prin urmare, recursul declarat de SRL „Toncar” la 13 aprilie 2017, se consideră depus în termen.

La 01 noiembrie 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SRL „Toncar”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Toncar”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Toncar”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea de Producție și Comerț „Toncar” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea